

Kerstgedicht 2025, Luttelgeest, gezamenlijke Kerstbrunch

In de weidse polder van Luttelgeest,
staan we samen stil bij het kerstfeest.

Met boeren en telers, zij aan zij,
met burgers en dorpsgenoten, zonder grens tussen dorp en boerderij.
Van de vette klei tot de boomgaardrand,
we zijn verbonden door liefde voor dit vruchtbare land.

Hier in de Bosfluiters brandt de kachel lekker warm,
we sluiten elkaar in, symbolisch als arm in arm.
De tafel is gedekt, de borden staan klaar,
en we danken voor al het goede van het afgelopen jaar.

Samen eten, lachen en een glas met fris,
en we zijn blij dat de buurman er vanmiddag ook is.
In Luttelgeest, in ons weidse polderland,
gaan we bijna het nieuwe jaar in, we doen dat hand in hand.

We wensen elkaar vrede en vreugde, en weinig smart,
En een heel gelukkig Kerstfeest in ons hart.
De een doet dit met alleen een gedicht,
Terwijl de ander stilstaat bij het levendmakende Licht,

Laten we ook in 2026 blijven delen van onze overvloed,
Verbonden met elkaar, en de een is de hand en de ander de voet,
Elkaar een glimlach geven, een luisterend oor, of een bemoedigend woord,
Zodat een ieder zich gezien weet en hier echt thuis hoort.

Het is goed om zo rond de tafel te zitten, vandaag zijn we verheugd,
Voor ieder fijne feestdagen en alvast een goed nieuw jaar vol vreugd,
Wensen we elkaar vanuit ons hart en heffen nu ons glas wijn,
Laten we proosten opdat we er telkens weer voor elkaar mogen zijn.

Gezegende dagen Johan Wendt.